

Tuomo Laurila on poissa

Arvostettu perniöläinen, talousneuvos Tuomo Laurila siirtyi ajasta ikuisuuteen 82 v. ikäisenä talvisodan päättymispäivän aattona 12.3.2001.

Tuomo Laurila tunnettiin ystävällisenä ja vaatimattomana miehenä, joka kuitenkin vaati itseltään paljon. Hän teki elämäntyönsä maanviljelijänä, mutta oli samalla merkittävä yhteiskunnallinen vaikuttaja Pernoössä ja Pernoön asioissa jopa valtakunnallisesti.

Talvisota syttyi hänen varusmiesaikanaan, jota ehti kulua vain kaksi kuukautta, kun tuli lähtö rintamalle. Aktiivisena suojeluskuntalaisena saatua koulutusta tarvittiin nyt talvisodassa, jossa hän toimi Summassa panssarintorjuntatykin ampujana. Välirauhan aikana hän kävi RUK:n ja pian tuli jälleen lähtö sotatoimiin Laatokan Karjalaan. Viisi nuoruusvuotta häneltä kului isänmaan puolustuksessa. Sotilasarvoltaan Tuomo Laurila oli yliluutnantti.

Elämäntyö Arpalahden tilalla maanviljelijänä alkoi heti sotien jälkeen. Tuomo Laurila kehitti monipuolista maanviljelystään uudistuksia seuraten ammattitaidolla, hevoskaudesta konekauteen. Tilalla oli karjaa, pellot kasvoivat sokerijuurikasta ja viljaa, metsät vaativat myös huolenpitoa. Maanviljelystyön lisäksi Tuomo Laurilalla riitti aikaa ja harrastusta maatalouden yhteisiin asioihin. Hän oli mukana monissa luottamustehtävissä maataloustuottajissa ja manttaalikunnassa, samoin metsänhoitoyhdistyksen hallituksessa, jonka puheenjohtajana hän oli 30 vuoden ajan. Maakunnan metsäasioita hän hoiti Pernoön edustajana myös pitkään.

Tuomo Laurilan panos on ollut merkittävä myös yhteiskunnallisissa luottamustehtävissä. Hän tunsi vastuuta yhteisistä asioista ja löysi aikaa ja kapasiteettia niiden hoitamiseen. Pernoön kunnan hallinnossa hän teki pitkän kauden kunnanvaltuustossa ja myös hallituksessa, sekä monissa lautakunnissa, samoin Salon ja Varsinais-Suomen seutukaavaliitossa. Pernoön seurakunnassa hän oli pitkään kirkkovaltuuston jäsenenä ja myös sen puheenjohtajana.

Pernoön Säästöpankin hallituksessa hän oli 42 vuoden kauden, josta huomattavan osan vaativassa puheenjohtajan tehtävässä. Myöskin Osuuskaupan johtokuntatehtävä ja Salon Seudun Puhelimen hallitustyö ottivat aikansa.

Näiden luottamustehtävien lisäksi Tuomo Laurila ehti osallistua myös harrastustoimintaan. Mieskuoro oli ehkä keskeisin, jo ennen sotia alkanut yhteinen harrastus Laurilan veljeksille. Lauluharrastukseen liittyi läheisesti maatalon ikkunasta näkyvä kotikirkko. Tässä hänelle rakkaassa Yliskylän kirkossa vastasi Tuomo Laurila poikineen kirkkomusiikista lähes pari vuosikymmentä. Hän oli myös Pernoön Rotaryklubin perustajajäsen ja yksi harvoista veteraanijäsenistä, jotka osallistuvat vielä tällä vuosituhannella reserviupseeritoimintaan.

Tuomo Laurilan eläkepäivät saivat sisältöä perinnetyöstä. Hän piti velvollisuutenaan tallentaa perniöläisten sotahistoriaa tuleville polville, erityisesti sankarivainajien muiston vaaliminen oli hänelle tärkeää. Hänen ympärillään oli pieni joukko veteraaneja, jotka muodostivat perinneyhdistyksen, tukena muutama nuoremman polven edustaja. Tuomo Laurila panos ja tietomäärä olivat ratkaisevat näissä hankkeissa. Näin syntyivät Pernoön Suojeluskunnan kuvakokoelma ja muistovideo, Pernoön Sotavuodet kirja ja perniöläisten sotien veteraanien videohaastattelut. Uusimpana hankkeena ollut perniöläisten sodassa olleiden reserviupseerien sotahistorian tallentaminen jäi häneltä kesken.

Me nykypolven vastuunkantajat muistamme Tuomo Laurilaa suurella kiitollisuudella. Hänen elämäntyönsä oli mittava.

Seppo Nummi